

Acad. Roy. Scienc. d'Outre-Mer
Biographie Belge d'Outre-Mer,
T. IX, 2015, col. 112-115

DE VRIES (*Egbert*), Landbouwkundig Ingenieur, auteur en verslaggever voor verschillende internationale organisaties (Grijpskerke, Nederland, 29.01.1908 – Pittsburgh, USA, 20.09.1994). Weduwnaar van Berg, Tine; nadien echtgenoot van Duvekot, Alexandrine, weduwe van Zweede, Alexander Karel.

Geboren in het landelijke Grijpskerke op het eiland Walcheren promoveerde E. de Vries in 1923 aan de Landbouwhogeschool te Wageningen tot Landbouwkundig Ingenieur, richting Tropische Tuinbouw. In 1924 trad hij in dienst van de Regering van Nederlands Indië. Van 1924 tot 1930 was hij Tuinbouwconsulent

te Buitenzorg (nu Bogor), in het bekende Centrum voor landbouwwetenschappelijk onderzoek.

In 1931 behaalde hij het doctoraat Landbouwwetenschappen te Wageningen met een proefschrift getiteld „Landbouw en welvaart in het Regentschap Pasoeroean (Oost-Java)”. Teruggekeerd naar Java was hij eerst werkzaam bij de Afdeling Landbouweconomie van het lokaal Bestuur, daarna bij de Afdeling Algemene Economische Zaken, waarvan hij van 1938 tot 1941 de Hoofdamtenaar was. In juni 1940, toen contact met Nederland door de oorlogsomstandigheden werd verbroken, werd hij belast met de oprichting van een Landbouwfaculteit aan de Universiteit van Batavia (nu Jakarta). In november 1941 werd hij tot Voorzitter van die Faculteit benoemd, en doceerde er een algemene cursus Landbouwwetenschappen.

Op 7 december 1941 werd Pearl Harbour aangevallen en 's anderendaags verklaarde de Nederlandse regering in ballingschap, samen met de andere westerse geallieerden, de oorlog aan Japan. De opmars van het Japanse leger was overweldigend: reeds op 15 februari 1942 viel Singapore; op 8 maart 1942 capituleerde het Nederlands Indische Leger en begon de bezetting van het eiland Java. In juni 1942 werden de valide mannen van Europese oorsprong er in werkkampen geïnterneerd — voor Dr. de Vries betekende dit zelfs een tijd gevangenis — en in september werden ouderlingen, vrouwen en kinderen ondergebracht in zogeheten „beschermde wijken”, die in feite weinig comfortabele concentratiekampen waren. Zowel in de werkkampen als in de beschermde wijken was het leven hard, liet de hygiëne veel te wensen over, lag het sterftecijfer hoog en de aldus gescheiden familieleden hadden gedurende de ganse oorlog niet het minste contact meer met elkaar. Zo vernam Dr. de Vries pas na de oorlog in 1945 dat zijn echtgenote overleden was. En ook Mevrouw Zweede, die zelf drie kinderen had en zich het lot van de vier kinderen de Vries had aangetrokken na het overlijden van hun moeder, vernam pas na de bevrijding dat ook zij weduwe geworden was. Dr. de Vries en Mevrouw Zweede zijn in 1947 met elkaar in het huwelijk getreden, en hadden dus meteen een groot gezin met zeven kinderen.

Teruggekeerd naar Nederland werd Dr. de Vries in 1946 Raadadviseur in algemene dienst bij het Nederlandse Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen, wat hem de gelegenheid bood actief deel te nemen aan talrijke internationale conferenties over problemen in ontwikkelingslanden, over hun landbouw, hun buitenlandse handel, hun algemene economische ontwikkeling. In 1947 werd hij benoemd tot Hoogleraar in de Landhuishoudkunde en het Agrarisch Recht der Overzeese Gebiedsdelen aan de Landbouwhogeschool te Wageningen.

In 1950 werd hij tot Hoofd van de Divisie „*Economic Resources*” benoemd bij het Departement Economie van de IBRD, de „*International Bank for Reconstruction and Development*” te Washington DC, ook wel de Wereldbank geheten. Van 1952 tot 1956 was hij „*Economic Advisor to the Technical Operations Department*” en Hoofd van de Landbouw Divisie bij dezelfde Bank. Hij was een gedreven wereldreiziger — zijn functies boden hem daar de gelegenheden toe — die graag de moeilijkheden en successen zelf ter plaatse ging bekijken. Hij werd weldra algemeen erkend als een autoriteit op het gebied van post-koloniale ontwikkelingsproblematiek.

In 1956 keerde hij terug naar Nederland waar hij Rector werd van het Instituut voor Sociale Studies te Den Haag en later Directeur van de Stichting voor Internationale Samenwerking der Nederlandse Universiteiten en Hogescholen (NUFFIC), functies die hij waarnam tot 1966. Hij was ook Vice-Voorzitter van de Nederlandse Organisatie voor Internationale Bijstand (NOVIB), Vice-Voorzitter van het Afrika Studie Centrum, lid van het Bestuur van de Stichting voor Culturele Samenwerking met Suriname en de Nederlandse Antillen (STICUSA) en van nog meerdere andere organisaties. Op 26 augustus 1963 werd hij tot corresponderend lid benoemd van de Belgische Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen.

In 1966 zijn Professor de Vries en zijn echtgenote teruggekeerd naar de USA waar hun kinderen, volledig ingeburgerd, achtergebleven waren, waar hij benoemd was tot „*Professor of International Development*” aan de *Graduate School of Public and International Affairs* van de Universiteit van Pittsburgh, en waar hij in 1964 als *Visiting Professor* was geweest. In 1973 werd hij er Professor Emeritus maar bleef er zeker nog tot 1985 actief in allerhande comités.

Wat ook dient vermeld is dat Professor de Vries, naast zijn vele werk, ook nog diverse opdrachten uitvoerde als Consulvent voor de UNDP, de *Ford Foundation* en de Wereldraad van Kerken, waar hij lid was van de Commissie Kerk en Samenleving. Hij liet ook veel publicaties na, meestal tijdschriftartikelen, was auteur of mede-auteur van talrijke rapporten voor de Wereldbank, de FAO, de UNESCO, ... Hij was een tijdlang ook Voorzitter van het Redactie Comité van de Publicaties van het Instituut voor Sociale Studies te Den Haag.

Publicaties: Het zelfbewustzijn der Aziatisch-Afrikaanse volken. Universitaire Pers Leiden, Leidse voordrachten (1957). — Land, Water and Rice on the Mekong. Wageningen, Annual Report 1961 of the International Institute for Land Reclamation and Improvement (1962). — (Samen met ECHEVARRIA, J. M.) Social Aspects of Economic Development in Latin America (vol. 1). UNESCO (1962). — Finance for Development. In: Proceedings of the Tenth International Conference of Agricultural Economists (1962). — De ontwikkelingslanden en de rechten van de mens. *Euros, Survival Ethics*, 2 (1964-1965). — Social Research and

Problems of Rural Life in Central America, Mexico and the Caribbean Region. UNESCO (1965). — De organisatie van de Nederlandse ontwikkelingshulp, gezien tegen nationale en mondiale achtergrond. *Internationale Spectator* (1966). — De ecologie van de mens in de tropen. *Bull. Séanc. Acad. r. Sci. Outre-Mer*, **13** (2): 419-428 (1967). — A Review of Literature on Development Theory. *International Development Review*, **X**: 43-51 (1968). — Kenmerken van de ontwikkelingshulp voor Tropisch Afrika sinds de onafhankelijkheid. *Bull. Séanc. Acad. r. Sci. Outre-Mer*, **14** (2): 271-278 (1968). The World Food Picture and Outlook in World Agriculture, **XVIII** (1) (1969). Joint author and rapporteur of many reports for the International Bank, the United Nations, the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), UNESCO, the Council of Europe, the World Council of Churches, the OECD, and other organizations in the international field. Furthermore numerous publications in various Dutch and international journals.

27 januari 2005.

J. D'Hoore.